

200702562/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellanten,

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/23393 en 06/23395 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 20 maart 2007 in
de gedingen tussen:**

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 18 november 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij uitspraak van 12 december 2003, verzonden op 15 december 2003, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen gegrond verklaard, de bestreden beschikkingen vernietigd en bepaald dat de minister opnieuw op de aanvragen dient te beslissen met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen.

Bij onderscheiden besluiten van 18 april 2006 heeft de minister de aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen opnieuw afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2007, verzonden op 23 maart 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 april 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

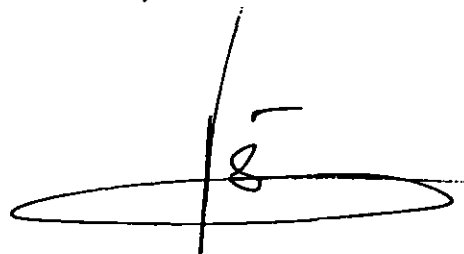
w.g. Peute
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

391

Verzonden: ~ 7 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Zitting houdende te Assen

Sector Bestuursrecht

Kenmerk: AWB 06/23393 BEPTDN A S2
                   AWB 06/23395 BEPTDN A S2

uitspraak: 20 maart 2007

inzake:

geboren op

geboren op

verblijvende te Zwolle,

beiden van Moldavische nationaliteit,

IND dossiernummers: 0311.18.0189 & 0311.18.0226,

V-nummer: 1

eisers,

gemachtigde: mr. R. Roelofsen, werkzaam bij Stichting rechtsbijstand Asiel te Zwolle
 tegen:

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst)

te 's-Gravenhage,

verweerder,

gemachtigde: mr. M. Buijsman, ambtenaar ten departemente.

Procesverloop

Op 18 november 2003 hebben eisers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000). Verweerder heeft bij afzonderlijke beschikkingen van 21 november 2003 afwijzend op de aanvragen beslist.

Bij beroepschriften van 22 november 2003 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikkingen. Bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen van 12 december 2003 zijn de beroepen gegrond verklaard en de verzoeken om de voorlopige voorziening afgewezen.

Bij beschikkingen van 18 april 2006 heeft verweerder de aanvragen andermaal afgewezen. Bij beroepschriften van 12 mei 2006 hebben eisers beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze

beschikkingen. De gronden van het beroep zijn ingediend op 12 juni 2006, 5 juli 2006 en 30 januari 2007. De griffier heeft de van verweerder ontvangen stukken aan eisers gezonden en hen in de gelegenheid gesteld nadere gegevens te verstrekken. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2007. Eisers zijn daarbij verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Algemeen

Gelet op het Koninklijk Besluit van 22 februari 2007 (nr. 07.000660, Scrt. 2007, 41), en gelet op de portefeuillevreiding, zoals vastgesteld tijdens de constituerende vergadering van 22 februari 2007 van het op diezelfde dag beëdigde kabinet, is de Staatssecretaris van Justitie verantwoordelijk gesteld voor het beleidsterrein Vreemdelingenzaken. Daar waar in deze uitspraak voor wat betreft de periode van 14 december 2006 tot 22 februari 2007 wordt gesproken van verweerder dient te worden bedacht dat hiermede wordt bedoeld de Minister van Justitie, en voor wat betreft de periode tot 14 december 2006, de (voormalige) Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (Koninklijk Besluit van 14 december 2006 (nr. 06.004621, Scrt. 2006, 247). De handelingen en besluiten van voornoemde Ministers dienen rechtens te worden toegerekend aan de Staatssecretaris van Justitie.

Beoordeling van het beroep

Allereerst stelt de rechtbank vast dat het asielrelaas van eiser sub 2 volledig afhankelijk is van dat van eiser sub 1.

De rechtbank volgt verweerder in het standpunt dat eiser sub 1 er niet in is geslaagd aannemelijk te maken dat hij gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) dan wel dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt op een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling en overweegt daartoe als volgt.

Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat eiser sub 1 niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij vanwege zijn deelname aan demonstraties van de PPCD als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag dient te worden aangemerkt. De rechtbank overweegt in dit verband dat in de arrestaties van eiser sub 1 naar aanleiding van manifestaties in maart 2002 en april 2002 en in september 2003 geen aanknopingspunt kan worden gevonden voor het oordeel dat hij gegronde reden heeft om te vrezen voor vervolging door de Moldavische autoriteiten. Van belang hierbij acht de rechtbank dat de deelname van eisers sub 1 aan de manifestaties tot april 2002 geen directe aanleiding tot het vertrek uit zijn land van herkomst is geweest. Eiser-sub 1 heeft Moldavië immers eerst op 9 september 2003 legaal verlaten en is op 10 september 2003 weer teruggekeerd naar Moldavië. De gebeurtenissen van voor 10 september 2003 zijn mitsdien voor eiser kennelijk geen aanleiding geweest tot vertrek. Ook de arrestatie van eiser sub 1 op 25 september 2003 kan niet tot een ander oordeel leiden nu hij na het betalen van een boete is vrijgelaten. Voorts is de rechtbank van oordeel dat verweerder in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat de stellingen van eiser sub 1 dat zijn huis door de veiligheidsdienst in brand is gestoken en dat hij telefonisch door de veiligheidsdienst is bedreigd vanwege zijn activiteiten voor de PPCD enkel zijn gebaseerd op vermoedens. Hij heeft dit op geen enkele wijze aannemelijk gemaakt.

Op 5 juli 2006 heeft eiser sub 1 een kopie van een verklaring van 9 juni 2006 van de openbare organisatie "Juristen voor de rechten van de mens" overgelegd. De rechtbank is van oordeel dat nu het certificaat slechts een kopie betreft het volgens vaste jurisprudentie niet kan worden aangemerkt als een feit of omstandigheid in de zin van artikel 83, eerste lid Vw 2000. Het document kan daarom niet bij de beoordeling worden betrokken.

Eiser sub 1 kan derhalve niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlelen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Eiser sub 1 is daarin naar het oordeel van de rechtbank niet in geslaagd.

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State mag van een vreemdeling worden gevergd dat hij zich, alvorens hij zijn land van herkomst verlaat om elders bescherming te zoeken, tot de autoriteiten van dat land wendt om bescherming te krijgen, tenzij dit voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos zou zijn geweest. Indien dit niet aannemelijk is gemaakt, kan slechts het tevergeefs invoeren van de bescherming van de autoriteiten ertoe leiden dat moet worden aangenomen dat de autoriteiten van het land van herkomst niet bereid of in staat zijn bescherming te bieden. Aldus dient eiser aannemelijk te maken dat het vragen om bescherming voor hem gevaarlijk of bij voorbaat zinloos is. Dat de mate van effectiviteit van de bescherming niet vast staat, betekent niet dat geen bescherming kan worden geboden.

Uit de verklaringen van eiser sub 1 is gebleken dat hij zichzelf nimmer tot enige met opsporing en strafrechtelijke vervolging belaste autoriteit heeft gewend om aangifte te doen van de telefonische bedreiging en de brandstichting. Wel zou hij zich gewend hebben tot de partij, maar deze heeft geen klacht ingediend. Gelet op de stelling van eiser sub 1 dat de partij dit heeft nagelaten, omdat het doen van aangifte toch geen zin heeft, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht en op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiser sub 1 geen bescherming heeft ingeroepen. De rechtbank acht hierbij tevens van belang, dat de buurman van eiser sub 1 wel bij een wijkpost welke geen rechtstreekse link had met de inlichtingendienst aangifte heeft gedaan van de aanslag met de molotovcocktail. Nu deze wijkpost zich bereidwillig heeft opgesteld had van eiser sub 1 mitsdien ook verwacht mogen worden dat hij in ieder geval aldaar om bescherming zou vragen.

Eiser sub 1 kan derhalve ook niet aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 een aanspraak op een verblijfsvergunning ontlelen.

Eiser sub 1 kan eveneens aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw 2000 geen aanspraak op een verblijfsvergunning ontlelen.

Nu het asielrelaas van eiser sub 2 enkel is gebaseerd op het asielrelaas van eisers sub 1 heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank terecht geoordeeld dat ook eiser sub 2 geen verblijfsrechten kan ontlelen aan artikel 29 Vw 2000.

Hetgeen is aangevoerd met betrekking tot de Europese Definitierichtlijn 2004/83/EG (Dfi) kan niet tot een ander oordeel leiden. Op de Dfi kan een beroep gedaan worden sinds 10 oktober 2006. De bestreden beschikking is echter van voor 10 oktober 2006. Nu artikel 83 Vw 2000 niet ziet op nieuw recht, kan de Dfi niet bij de beoordeling van deze zaak worden betrokken.

Eisers kunnen, naar het oordeel van de rechtbank, tot slot niet worden gevolgd in hun standpunt dat de bestreden beschikking vernietigd dient te worden, omdat verweerder geen dan wel onvoldoende uitvoering heeft gegeven aan de uitspraak van de rechtbank Groningen van 12 december 2003.

De beroepen zijn derhalve ongegrond.

Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Deze uitspraak is gedaan door mr. O.J. Bosker en in het openbaar uitgesproken op 20 maart 2007 in tegenwoordigheid van mr. S. Derks als griffier.

Afschrift verzonden: 23 MRT 2007

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Dr. Stolteweg 68-74
8025 AZ ZWOLLE
Postbus 561
8000 AN ZWOLLE
tel. 038 - 4557650
fax 038 - 4557651
www.rechtsbijstandasiel.nl

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak,
Hoger Beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax: 070-3651380

mw. mr. Y.T.M. Bisseling
jurist

mw. mr. T. Nieuwlaat
jurist

mr. G.W. Millet de St. Aubin
jurist

mw. mr. J.M. van Westeraak
jurist

mr. G.W.J. Oosterholt
jurist

mr. E. Heykoop
jurist

mw. mr. J.W.M. Gomashie
jurist

mr. R. Roelofsen
jurist

ZWOLLE, 11 april 2007

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

ZWOLLE, 10 april 2007

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Moldavische
IND-nummer : 0311.18.0189
Ons kenmerk : RR / RR / 0404303

En

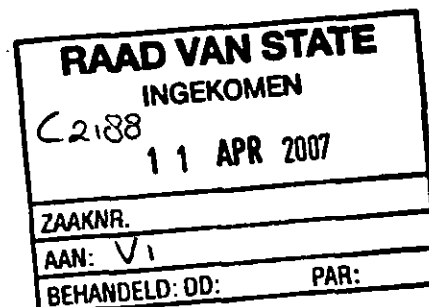
Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Burger van Moldavië
V-nummer :
Ons kenmerk : RR / RR / 0404302

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij zend ik u het appelschrift toe inzake bovenvermelde cliënten.
De bijlagen 2,3,4,5,6,7,8 en 9 worden u slechts per aangetekende post toegestuurd.
De bijlagen 1 en 10 worden u wel per fax toegestuurd.
In het vertrouwen u hiermee voldoende te hebben ingelicht.

Hoogachtend,

mr. R. Roelofsen

SNS Bank Arnhem
90.29.34.487

Stichting Derdengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Dr. Stollweg 68-74
8025 AZ ZWOLLE
Postbus 561
8000 AN ZWOLLE
tel. 038 - 4557650
fax 038 - 4557651
www.rechtsbijstandasiel.nl

Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State
Postbus 16113
2500 BC s-Gravenhage

Fax: 070-3651380

Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

ZWOLLE, 10 april 2007

mw. mr. Y.T.M. Bisseling
jurist

mw. mr. T. Nieuwlaar
jurist

mr. G.W. Milet de St. Aubin
jurist

mw. mr. J.M. van Westerlaak
jurist

mr. G.W.J. Oosterholt
jurist

mr. E. Heykoop
jurist

mw. mr. J.W.M. Gomashe
jurist

mr. R. Roelofsen
jurist

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Moldavische
IND-nummer : 0311.18.0189
Ons kenmerk : RR / RR / 0404303

En

Betreft :
Geboren :
Nationaliteit : Burger van Moldavië
V-nummer :
Ons kenmerk : RR / RR / 0404302

Geachte heer, mevrouw,

De in de aanhef genoemde personen van Moldavische nationaliteit, hierna te noemen appellanten, ten deze woonplaats kiezend ten kantore van mr. R. Roelofsen, Dr. Stollweg 68-74, 8000 AN te Zwolle, die verklaart uitdrukkelijk en bepaaldelijk door appellanten te zijn gevolmachtigd en als hun gevolmachtigde zal optreden met recht van vervanging (productie 1), hebben op 18 november 2003 aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij afzonderlijke beschikkingen van 21 november 2003 afwijzend op de aanvragen beslist (productie 2). Bij beroepschriften van 22 november 2003 hebben appellanten beroep ingesteld en een voorlopige voorziening gevraagd tegen deze beschikkingen (productie 3). Bij uitspraak van de rechtbank Groningen van 12 december 2003 zijn de beroepen gegrond verklaard en de verzoeken om de voorlopige voorziening afgewezen (productie 4). Na een nieuw voornemen van 16 juni 2004 (productie 5) is een zienswijze ingediend op 14 juli 2004 (productie 6) en zijn aanvullende stukken verstuurd op 3 augustus 2004 (productie 7). Bij beschikkingen van 18 april 2006 heeft verweerder de aanvragen andermaal afgewezen (productie 8). Bij beroepschriften van 12 mei 2006 hebben appellanten beroep ingesteld bij de rechtbank tegen deze beschikkingen. De gronden van het beroep zijn ingediend op 12 juni 2006, 5 juli 2006 en 30 januari 2007 (productie 9). Openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 februari 2007. De rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Assen heeft de beroepen ongegrond verklaard (productie 10). Appellanten kunnen zich met deze uitspraak niet verenigen en voeren daartegen de volgende grieven aan, die zij van belang achten in verband met de rechtseenheid en rechtsgelijkheid.

SNS Bank Arnhem
90.28.34.487

Stichting Dardengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Grief 1: De uitspraak van de rechtbank gaat uit van een onjuiste feitelijkheid, waar uitgegaan wordt van de veronderstelling dat de partij namens eiser sub 1 geen klacht heeft ingediend.

Toelichting: In de gronden beroep van 12 juni 2006 is er op gewezen dat verweerder niet het volledige dossier bij de beoordeling betrokken had. Als aanvullend stuk op de zienswijze is op 3 augustus 2004 immers een brief van de Christen-Democratische Volkspartij aan verweerder gestuurd, waarin vermeld stond dat de jurist van de partij namens eiser een verzoek tot instelling van strafrechtelijke vervolging bij het Openbaar Ministerie-Sector Centrum heeft ingediend. Het Openbaar Ministerie heeft echter geweigerd strafrechtelijke vervolging in te stellen, heeft geen antwoord gegeven binnen de wettelijke gestelde termijn en heeft ook geweigerd de jurist uitleg te geven omtrent de oorzaak hiervan. In de gronden beroep is er op gewezen dat er in het voornemen van wordt uitgegaan dat noch eiser, noch de partij, ooit een klacht heeft ingediend en dat dus wordt uitgegaan van feitelijke onjuistheden. Er is daarom gevraagd om vernietiging van de beschikking. De rechtbank gaat ten onrechte er van uit dat door of namens eiser geen bescherming is ingeroepen. Dit is pertinent onjuist en zal moeten leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak.

Grief 2: Onvoldoende houdt de rechtbank rekening met wat in de eerdere uitspraak reeds is beoordeeld en laat zij ongemotiveerd waarom eisers niet kunnen worden gevolgd in het standpunt dat de bestreden beschikking vernietigd dient te worden, omdat onvoldoende uitvoering was gegeven aan de uitspraak van de rechtbank Groningen

Toelichting: Waar in de uitspraak van de rechtbank Groningen de gebeurtenissen van voor 10 september 2003 uitdrukkelijk in de overwegingen worden betrokken, te weten waar het de beoordeling betreft van het verrichten van activiteiten tegen de autoriteiten en het op de persoon van eiser gericht zijn van de arrestaties, laat de rechtbank Assen een en ander buiten beschouwing voor de beoordeling van gegronde vrees voor vervolging, nu eiser zijn land verlaten zou hebben op 9 september 2003 en op 10 september 2003 is teruggekeerd. Dit terwijl door eiser meermalen is gewezen op de cumulatieve gronden-bepaling van artikel 53 UNHCR-Handbook. Daarnaast luidde het oordeel van de rechtbank Groningen dat op meerdere onderdelen sprake was van onzorgvuldig onderzoek dan wel een ondeugdelijke motivering en in de gronden beroep van 12 juni 2006 is er omstandig op gewezen dat dit in de nieuwe beschikking geen verbetering heeft opgeleverd. De rechtbank Assen verzuimt echter hier nadrukkelijk op in te gaan.

Hoogachtend,

Mr. R. Roelofsen, SRAN

Cc: verweerder